

Valamennyi kiköt?ben ott vagyunk

2023 február 11. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A magyarok sokkal jobban értik a világot, mint a kritizáló nyugati liberálisok

Azt mondja egy nyugati ismerősöm – ország, név nem fontos, csak annyi, hogy egy metropoliszban él, nyilván bangladesiek, filippinók és szudániak t?szomszédságában –, hogy mi, magyarok nem ismerjük a multikulturalizmust. Hogy nem élünk együtt idegenekkel, nem tudjuk ?ket beolvasztani, fogalmunk sincs, mit kezdjünk velük. És hogy a nyomorúságunk ebb?l fakad: hogy tudniillik nem ismerünk másokat, nincsenek tapasztalataink arról, milyen eredményes csapatjátékot ?zni az egyérint?zés helyett.

Ha magam elé terítem a magyarság képzeletbeli, nagy öröktérképét, elég jól fest a kritikus nyugat-európai okostojásokéhoz képest. Ezen a térképen el?ször is ott látom a magyarság családjába réges-régen betagozódott hajdani maradványokat, jövevényeket: székelyeket, kunokat, jászokat, hajdúkat, palócokat, csángókat, matyókat – mindenkit, aki külön jellemvonásokkal, tulajdonságokkal él köztünk ma is. Ismerem ?ket személyesen, közösségileg, jártam náluk százszor, ezerszer, hagyományrendszerük, felfogásuk, nyelvük, kultúrájuk az enyém is. Pedig ?k máshonnan érkeztek, máshol vannak, mégis egybetartozunk (bennem székely, kun és jász vér is van, lehet, ami lényegtelen persze, csak jelzem, hogy a vér is a befogadásra kötelez).

A cigányokról hadd formáljunk mi is szerény véleményt, vagy fél évezrede együtt élünk, ismerjük készségeiket, tudásukat, tudjuk, hogyan játszott a cigánybanda magyar úrnak, szegény embernek, csatázó honvédnek, valamint Jávor Pálnak is napokkal a halála el?tt, de a mai gondjaikat is látjuk, ahogyan azzal is tisztában vagyunk, milyen családi, közösségi szokásaik vannak, nem beszélve a nyelvükr?l, ami részben már a magyar nyelvnek is része, hiszen beépültek szavaik, kifejezéseik.

Aztán itt vannak a szomszéd népek. Románok, szlovákok, szerbek, horvátok, ukránok, szlovének, osztrákok – náluk annyiszor járt és jár az ember, hogy röstellkedve már az ? országukat is szül?földünknek látjuk. Trianonra gondolva pláne, ezerszeresen is. A távolabbi szomszédok, a csehek, lengyelek, bosnyákok, albánok és bolgárok, a többiek is nagyon jól ismertek el?ttünk. Értjük a vallásukat, bejártuk az országukat, tudjuk, milyen sorsközösség f?z össze bennünket. Mivel ?k is ismernek bennünket, megértjük egymást.

A törököket a magyarok tulajdonképpen közelinek érzik, egyrészt nemzeti gyökereink is összekapcsolódnak a múltban, aztán ott a számunkra könnyebben tanulható török nyelv, a százötven éves együttélés, az onnan ideszármazott ételek, növények, gyümölcsök, de még a hajdani bazári b?rkabátok is, a magyarokat szívesen látó vendégszeretet, valamint az utcákon szembejöv? karcagi és székely arcok, ábrázatok, szóval, Törökország nemhogy ismert, de nagyon is kipipálhatja a magyar ember.

Vicces volna, ha az oroszokat sem ismernénk, egy ideig remekül eltiporták szabadságharcainkat, itt állomásoztatták a Központi Bizottságuk póttagjait negyven évig, milliók tudnak ma is konyhaszinten oroszul a mi hazánkban, néhány ezren Tatjana levelét is elmondják, simán elolvassuk a cirill bet?ket, kínáltunk orosz katonákat cigivel, vásároltunk t?lük színes tévét, ismerjük az íróikat, zenészeiket, én még a Don-kanyarnál is jártam, ahogyan Novgorodban is, hadd ne folytassam a történetet, nagyon jól ismerjük ?ket.

Német vér a mi hazánkban sok millió honfitársunkban van, itt mindig kiterjedt és befolyásos életet éltek, szorgalmas parasztokra, igyekv? polgárookra, civilizált városlakókra emlékszünk, de ismerjük a hátországot is, harcoltunk velük, ellenük, sokszor jártunk Münchenben, ittunk sört, rágcáltunk kolbászt, tudjuk, hogy németek nélkül nincs európai filozófia, filmm?vészet, irodalom, építészet, futball – szóval semmi sincs. Valóságos németszakért?k vagyunk más közép- és kelet-európai népekkel egyetemben.

Ha a zsidókra gondolunk, olimpiai bajnokok, Nobel-díjas tudósok, a hazai szellemi élet színe-java t?nik élénk, ismerjük fájdalmaikat, örömeiket, tudjuk, milyen nehéz megvédeni a másik hazájukat az iszlám zöld zászlaja ellen, látjuk, hogy Magyarországon is nagy a közösségük, azon kívül bámuljuk összetartó képességüket, hasznos tulajdonságaikat, amelyeket nemcsak a saját boldogulásukra, de globális ügyekben is megosztanak a többi emberrel. Sokat tudunk a zsidókról, jól ismerjük tehát ?ket is.

Amerikában több millió magyar származású ember élt és él, ?k csinálták meg Hollywoodot és a hidrogénbombát, valamint ezer más dolgot, mindig élénk kapcsolatot ápolunk az Újvilággal, tudjuk, hogy Clevelandben, New Yorkban, másutt milyen nagy magyar élet járta, sok rokonunk kiment '56-ban, többek között az én nagynéném is,

meglátogattuk ?t gyermekkorban, feln?ttkorban, láttunk sok mindent, alaposan és kimerít?en ismerjük az amerikai civilizáció minden ágát, vannak amerikai barátaink, farmert hordunk, rockzenét hallgatunk, hadd ne folytassam.

Kínaiakkal naponta találkozunk az ország minden táján, mert ahol zsebkend?nyi hely nyílik a kereskedelemre, a kínai felüti kis boltját, de jártunk Pekingben, Sanghajban, s?t Tajvanon is, rácsodálkoztunk, hogyan fér meg egymás mellett a középkor és a XXI. század, tudunk tárgyalni, érintkezni a kínaiakkal, mert magyarként jobban értjük ?ket, mint a nyugatiak, jártunk titokzatos helyeken a Józsefvárosi piac környékén, ahol étlap nélkül étkeztünk, s?t remek wokban sütogetünk otthon, szóval alapos ismereteink vannak róluk, mi több, fizikailag is együtt élünk velünk.

Angolokkal, franciákkal, hollandokkal, olaszokkal, belgákkal, skandinávokkal úgyszintén süve-f?ve együtt vagyunk, mindegyik országban sok-sok magyar él, dolgozik, de nagyon régi emlékeink is vannak róluk, mindegyik nemzettel ?srégi a viszonyunk, tudunk beszélni velük, ismerjük a kultúrájukat, nem tévedünk el a nagyvárosaikban, ismer?seink élnek ott, megint csak ne folytassam, méltatlan volna azt állítani, hogy semmi tudomásunk róluk.

Magyarnak lenni hajós vállalkozás: igen, mi kikötünk a világ valamennyi kiköt?jében. Aki lebecsüli ennek a népnek a tájékozódási képességét, aki sutba veti történelmi tapasztalatait, nem tudja, mit beszél. Semmiféle multikultit nem kell tanulnunk, hiszen gyakorlatilag mindenütt ott vagyunk. De nemcsak ott vagyunk, figyelünk és elemzünk is. Ezeket a tapasztalatokat kreativitássá, munkaszeretetté gyúrja az id?, ha pedig az ember tudja, mit akar, értéket is választ magának. Aki nem, az lemarad, és liberális nézetekkel palástolja fogyatékoságait.

Mi, magyarok – mint a fenti, egyáltalán nem lezárt felsorolásból is kit?nik – a világot hajszálpontosan úgy ismerjük, mint a szomszédos közép-európai népek, amelyek hozzánk hasonlóan ?rt álltak a történelemben. Hogy azonban a nyugat-európai városlakó mit lát, ért, kamatoztat bel?lünk, azt inkább hagyjuk. Maradjunk annyiban, hogy partnernek tekinteni másokat nem pontosan ugyanaz, mint ha valami kitelepül valahová és a liberalizmus dogmáit, vagyis a kitenyésztett hülyeséget általános varázsszerként hinti szét.

Mi a partnerségben hiszünk, a missziózásban már nem annyira. El kellene jutni ugyanis oda, hogy a civilizációk között nem csak id?rendi és min?ségi különbségek léteznek, legalábbis az ismerked? fázisban nem erre illene összpontosítani. Sokkal inkább annak a p?re beismerésére, hogy mindannyian másképp látjuk a világot, máshonnan jöttünk, máshova tartunk. Ennek ellenére a szellem szabadsága abban áll, hogy kötelmekkel akadályozzuk-e a másik ember vagy csoport bel? mozgását. A liberalizmus ma nem pusztán akadály, de tiltási rendszer is. Így aztán a dogmák helyett önmagunk törvényeire lelni, a hülyeségek helyett saját gondolatokra jutni méltó jutalma az életnek.

Szentesi- Zöldi László - www.magyarnemzet.hu

Ajánló

